

'a
jove

EDUCACIÓ jove

eras- mús-

Òscar Gómez

ELICE MUÑOZ

Vaig anar d'Erasmus perquè s'aprenen molts idiomes a part dels estudis i òbviament es fan moltes amistats i això és bo. Vaig anar a Suïssa on em podia defensar amb l'anglès i el francès i a part és un punt d'interès econòmic, ja que estudio dret amb una part d'economia. El senyor Wert està privant de cultura al nostre país a part de moltes oportunitats. Recomano anar d'Erasmus perquè s'obren oportunitats a més de conèixer alguna cosa nova cada dia

la situació educativa espanyola actual

Una anàlisi crítica

Anna Vila

Actualment, Espanya està en el número 26 de la llista de desenvolupament educatiu de la Unió Europea. Està per sota de gairebé tots els països de la Unió, segons la UNESCO. Els informes revelen que el sistema educatiu espanyol és mediocre i molt inferior al nivell de rendiment escolar que ens correspondria per pes demogràfic. I és que cada vegada és més gran la diferència del nivell educatiu entre els països del nord d'Europa i els del sud. Per recolzar aquesta afirmació només cal mirar les notes del nivell acadèmic i la taxa d'abandonament escolar a Espanya, que ja arriba al 26'5%, el doble que la mitjana Europea. A Espanya ja hi ha un percentatge del 23'7% de la població d'entre 15 i 29 anys que ni estudien ni treballen i un 35% d'entre 25 i 34 anys que no tenen el títol de l'educació secundària. És que hem tornat a l'edat mitjana? Abans teníem "excusa", ja que et privaven d'estudis per falta de recursos tant econòmics com demogràfics, però quina és la nostra excusa ara?

Des del Ministerio de Educació, que lidera José Ignacio Wert, es pensa que molts dels estudiants aproven el curs sense tenir els coneixements adquirits, i que hem d'aplicar uns mínims. Però millorar el sistema i les notes dels alumnes no es fa aplicant retallades en material, professors i menjadors, sinó analitzant la situació des de dins i motivant els estudiants. Per això crec que seria més adequat tenir un consell de professors representatiu de la població estudiantil a l'hora de fer les lleis en relació a l'educació; ja que en serien els principals afectats. Potser si exigíssim més progressivament des de primària al batxillerat, aconseguiríem millors resultats. Pot ser que el problema del sistema educatiu d'aquest país sigui que hem baixat tant el llistó de notes - per dir-ho d'alguna manera - que els alumnes no intenten esforçar-se per treure la millor nota si fent els mínims ja poden passar de curs. Però quan els alumnes acaben l'escola i s'enfronten a un món tan competitiu com el nostre (i amb tant d'atur) segur que els hauria agradat tenir una millor educació per integrar-se al món laboral.

Aquí entra l'acció del govern que, inexplicablement, es planteja reduir el cost en educació més d'un 20% -uns 10.000 milions d'euros- fins que el PIB arribi al 3'9% el 2015. En l'educació Infantil i Primària el pressupost baixa un 6'5% respecte el 2011. El cost públic en educació va baixar, per primera vegada des de feia 17 anys, el 2010.

Però tranquils, que no hi ha retallades en tot, al contrari, pel que fa a impostos com l'IVA, amb un 21%, fa encara més difícil l'adquisició de material escolar. I les ajudes per a l'adquisició de llibres de text, beques de menjador, de transport i Erasmus segueixen baixant. Aquest fet fa impossible que famílies amb un nivell adquisitiu mitjà, o pares a l'atur puguin assegurar una educació plena i rica als seus fills. Sembla que el govern s'esforci en privar-nos de l'educació... I això ens porta a pensar en la llei LOMCE, a part de moltes altres coses, elimina la filosofia com a assignatura comuna al batxillerat i hi afegeix la religió com a optativa i avaluable.

Després de tantes voltes arribem a la conclusió que al sistema educatiu s'hi necessiten reformes; però reformes pactades democràticament i sense més retallades. Cal dir que la LOMCE no va ser precisament al gust de tothom, ja que fou aprovada gràcies als vots del Partit Popular, però cap altre partit hi va donar suport. Al contrari del que va passar amb les lleis anteriors: LOGSE o LOE. Llavors, es pot considerar que la LOMCE és una llei de país o és una llei de partit? I en aquest cas, estariem parlant d'una llei dictatorial?

En definitiva, la informació és poder, així que en necessitem la màxima per millorar les coses essencials d'un país; que des del meu punt de vista són l'educació i la sanitat. Ergo per prosperar necessitem un bon sistema educatiu que potencii les nostres capacitats - i la predisposició dels alumnes, és clar. Hem de demostrar al govern que es pot millorar l'educació espanyola sense aplicar tantes retallades ni lleis de partit, amb lleis que convinguin i agradin una majoria que pensi en el poble i els estudiants més que en els diners.

PEDRO ROLDÁN

Vaig anar d'Erasmus perquè tenia ganes de veure món i d'aquesta forma podia continuar estudiant un idioma, a més de formar-me en un altre idioma. També es una bona forma de conèixer cultures i formes de pensar. Vaig anar a Londres, ja que és un punt d'interès científic molt important, a més l'anglès ja el dominava bastant. Recomano anar-hi perquè perfecciones l'idioma, madures com a persona i et tornes més independent. El senyor Wert podria parar una mica les retallades perquè molesta els joves estudiants i així només estudiaran els rics.

ELI PALMA

Vaig anar d'Erasmus a França perquè me'l demanaven pel títol de la carrera de turisme que estic estudiant. Crec que és una oportunitat per conèixer gent nova, ser independent, créixer com a persona a més de perfeccionar l'idioma. El senyor Wert està intentant que tots esdevinguem gent inculta per poder manipular-nos millor i així no assabentant-nos de res. Està intentant que tornem a la incultura de la postguerra.

in-
tropotenciar
la incorporació
de bombers
juvenils

Vinyet Maldonado

Actualment, Castellar del Vallès té més de 50 entitats dedicades a la cultura i el lleure. La valoració que dona el regidor de joventut, Dani Pérez, davant la participació dels joves a les entitats és positiva. Ens afirma que en els últims anys hi ha hagut un increment de creació d'entitats juvenils que treballen per promoure l'oci i el lleure entre els joves. Hem parlat amb diverses entitats, i han aprofitat per fer una crida als joves del poble.

Gisela Castañé

CASTELLERS

Des de que la colla de Castellers va arrencar ara fa un any, el seu èxit ha estat indiscutible. El febrer de l'any passat es va fer una crida a gent interessada i des de llavors es van començar a fer assaigs a l'Espai Tolrà. El passat 27 d'abril es va fer el bateig de la colla, que compta amb més de 120 socis, entre els quals uns 40 són joves.

Aquesta entitat, a diferència d'altres, ha esdevingut molt popular a la vila. **“Aquest èxit es deu a l'interès que ja hi havia anteriorment cap a l'afició i a la vistositat de l'activitat combinada amb l'oportunitat de fer colla”**, afirma un membre dels Capgirats. Un altre factor que potencia la companyia entre els membres és que no es separen per edats; a diferència d'altres activitats, aquesta està orientada a tothom. Tant grans com petits es reuneixen dos dies a la setmana durant tres hores per practicar i passar una bona estona fent una de les activitats més significatives del nostre país, els castells.

TE
GANS

Òscar Moreno

Castellar compta amb només
2 membres a l'associació de juvenils

El cos de bombers juvenils és una associació de joves d'entre 14 i 18 anys d'edat que adquireixen valors, promouen la responsabilitat cívica i un lideratge de la joventut a través de sessions teòriques, pràctiques i tècniques en els àmbits de la intervenció i prevenció d'incendis, en les tècniques d'atenció sanitària, intercanvis amb altres parcs, trobades amb joves de la seva edat, gaudint i respectant el medi ambient i el manteniment de les condicions físiques. Però el cos de bombers juvenils no fa la mateixa tasca que un bomber voluntari o funcionari, sinó que només fa simulacres o activitats lúdiques encarades al cos de bombers.

Però l'associació de bombers juvenils de Catalunya fa anys que cap jove accedeixi al cos, ja que l'associació no ha autoritzat l'entrada de juvenils perquè està pendent de l'aprovació del reglament de bombers. A causa d'això, la secció juvenil de bombers ha patit una forta davallada de personal, ja que molts han arribat a fer els 18 anys. A Castellar del Vallès existeix un cos de bombers juvenils que també ha patit una forta baixada de membres de l'associació. Actualment, al parc només hi ha 2 bombers juvenils, ja que tots ells han arribat a majors d'edat i han sortit del cos o s'han fet bombers voluntaris. Des de el parc de Castellar s'està intentant que entrin més juvenils, és a dir, que els que ho desitjin puguin fer la petició per entrar a l'associació de bombers juvenils de la Generalitat de Catalunya, però no podran accedir-hi fins que es faci i s'aprovi el nou reglament.

El procés que es necessita és donar-se d'alta com a soci de l'associació de juvenils, fer-se una assegurança i encara que no siguin pròpiament de l'associació, sí que poden fer activitats. L'únic que encara no tindran serà la roba de bomber juvenil. Les activitats que realitzen són diverses i, fins i tot, fan exercicis un diumenge de cada mes.

CRIDA DE LES ENTITATS ALS JOVES

ESBART TEATRAL (ETC)

“Vine el 28 de juny i fes-te de l'Esbart Teatral de Castellar”

BALL DE GITANES

“Vine a ballar amb nosaltres i forma part de la nostra família”

OPINIÓ jove

Una Catalunya independent?

Anna Vila / Anna Luque

Laia Lakuntza, 17 anys

La Laia està a favor de la independència ja que creu que suposaria un gran avenç a la nostra societat. Té una concepció de Catalunya fora d'Espanya molt bona ja que veu que a la llarga seria un país amb futur, tot i el mal ambient entre Catalunya-Espanya, donats tots els problemes i queixes que es poden arribar a generar. La Laia ens afirma que "personalment penso, espero i desitjo que s'arribi a fer la consulta". Per ella, el dret a decidir és un aspecte bàsic i primordial en la societat de democràcia en la qual vivim.

Adrià Castillejo, 16 anys

L'Adrià creu que es necessita una solució per a la situació actual, però que potser aquesta no és la independència. Creu en el poder econòmic de Catalunya i per això es planteja un possible rebuig per part d'Espanya si es donés el cas que una Catalunya independent funcionés sense formar part d'Espanya. No creu que s'arribi a fer la consulta del 9-N, almenys no legalment, tot i que creu que el dret a decidir dels pobles és, o hauria de ser, la base de la democràcia.

Montse Alcalde, 16 anys

Comenta que està a favor d'un canvi en la relació entre Catalunya i Espanya, tot i que la independència creu que és anar massa lluny. Però també ho contempla si "no ens deixen cap altra opció". Creu que Catalunya fora d'Espanya seria factible, "s'ha de tenir fe!". Respecte a la UE, creu que hi podríem entrar com a país independent en el cas de tenir una bona economia; sinó, serem rebutjats. Confia en el dret a decidir dels pobles tot i que creu que no s'arribarà a fer la consulta: "no els interessa que es dugui a terme".

Marc Carrasco, 16 anys

El Marc creu en la independència ja que no es respecta prou el poble català dins d'Espanya. Creu que Catalunya independent prosperaria econòmicament i que amb el temps acabaria entrant en la UE. L'economia del país s'acabaria suavitzant a l'expandir algunes empreses internacionalment en el cas de que es donés boicot econòmic. I per últim, creu que es farà la consulta ja que, com diu ell, "tenim dret a votar i a ser escoltats". Aclareix que si no hi ha dret a vot no es pot considerar democràcia sinó una dictadura camuflada.

Xavi Graells, 16 anys

El Xavi té un gran sentiment per Espanya però creu que al poble català guanyaria molt amb la seva autodeterminació. Afirma que una Catalunya independent podria obrir les portes al món donant confiança i inversió en les seves pròpies empreses. Creu que la relació Catalunya-Espanya no canviaria en absolut, pensa que hi hauria tensió però afirma que seria beneficiós per als dos països. El Xavi està molt convençut que es farà la consulta, ja que creu que si es prohibeix aquest dret no hi hauria democràcia al país.

Andrea Cózar, 16 anys

No creu que la solució sigui la independència ja que no estem prou ben informats del que pot arribar a passar. Tampoc creu que Catalunya, com a país independent, entrés a la UE; ja que aquesta s'ha tancat en banda. Quan li hem preguntat pel nivell econòmic de les famílies catalanes, ha comentat que potser sí que seria més elevat però que la corrupció en els càrrecs polítics seguiria tant a Espanya com aquí. Per últim contempla la possibilitat de boicot empresarial mutu si es donés la independència.

Enric Díaz, 17 anys

L'Enric no s'imagina una Catalunya separada d'Espanya. Ens diu que Espanya és una i no s'ha de dividir, pensa que no hi hauria beneficis. Opina que si ens independitzéssim la relació entre Catalunya-Espanya canviaria molt i que no hi hauria un bon ambient. Respecte la consulta del 9-N creu que no s'arribarà a fer ja que ens afirma que és inconstitucional. L'Enric creu en el dret a decidir ja que està lligat amb la llibertat i l'opinió de les persones.

Farah Bello, 17 anys

La Farah creu en la independència si es porta a terme amb seny; sense ser extremistes. Ella no preveu gaire canvis econòmics si s'independitzés el país; i si n'hi haguessin, considera que serien favorables per a Catalunya. Creu que potser estaríem fora de la UE però els canvis serien mínims. En canvi, la relació entre Espanya i Catalunya canviaria ja que Espanya deixaria de rebre suport econòmic per part del país català. La Farah creu fermament que s'acabarà fent la consulta del 9-N.

L'ACTUAL jove

Edita: Ajuntament de Castellar del Vallès · C. Major, 74 1r Pis · 937 472 123
Director: Julià Guerrero

Coordinació: Cristina Domene, Noelia Garcia

Direcció d'art: Carles Martínez Calveras

Compaginació: Carles Martínez, Àngel Pastor

Redacció i Fotografia: Anna Vila, Anna Luque, Oriol Gallardo, Òscar Moreno, Sara Tabelhachmi, Vinyet Maldonado, Gisela Castañé, Marc Calero, Xavier Vergara, Òscar Gómez, Aina Siscart, Queral Gallardo i Iván Segura

Impressió: Gráficas de Prensa Diaria · **Distribució:** TEB Castellar

Tiratge: 7.000 exemplars

Correu electrònic: lactual@castellarvalles.cat

Dipòsit legal: B-13007-2008

**VILABARRAKES
LES PLACES
L'ENTORN NATURAL**

MOLA / NO MOLA

**LA MANCA DE:
TRANSPORT
DISCOTEQUES
CENTRE COMERCIAL**

LA FEBRE DEL PÀDEL

Oriol Gallardo

Un nou esport s'està consolidant al voltant nostre i d'una manera increïble. Un joc creat per un mexicà i introduït a Espanya al 1947, ara mateix és l'esport de moda. El pàdel ha arribat a totes les classes socials i aficionats de l'esport. Actualment la xifra de practicants regulars ha augmentat exponencialment i també les empreses i negocis que s'han iniciat al voltant d'aquest esport. En el pàdel les dones tenen una gran importància ja que suposen el 35% dels practicants.

Aquesta gran moda s'explica perquè és un esport divertit i social, és a dir, que passes un bon moment amb amics i coneguts. És molt accessible, ja que, si la nostra intenció es passar-ho bé el nostre està de forma física no ens ho impedeix

i, a més, és dels esports que la millora i l'aprenentatge és més ràpid: a diferència del tennis, la millora és molt ràpida. Un altre factor del seu èxit ha estat que molts tennistes que ara ja no tenen el físic o el temps per entrenar s'han passat al pàdel ja que un tennista és capaç d'adaptar-se amb molta facilitat en ser un esport de raqueta. Així doncs, no només ha augmentat la part esportiva, d'oci, sinó també ha augmentat la part de competició.

Cada cop més el negoci també augmenta i al nostre poble i els seus voltants (Can Font i Sant Feliu) ja hi ha quatre entitats esportives que proporcionen aquesta activitat. Però no només al nostre poble ha augmentat el nombre de jugadors, també ha proporcionat que molts clubs no hagin de tancar gràcies a incorporar pistes de pàdel.

Ismael Acuña

Jugador de Pàdel

“
El pàdel és l'esport
amb més federats
després del futbol
”

Va arribar a ser campió d'Espanya de Tennis d'alevins amb el club on jugava, Barcino. El castellarenc ara és entrenador al Club Tennis Castellar però ell ja no competeix aquest esport sinó que ara juga al pàdel i amb força èxit.

- Com és que ara fas pàdel després de tants anys jugant a tennis?

Perquè el tennis requereix un sacrifici molt alt per a l'alta competició i si amb 18-20 anys veus que ja no pots donar el salt per dedicar-t'hi has de prendre la decisió, i en el meu cas la decisió va ser deixar-ho. Després de tants anys competint vaig provar el pàdel que també és un esport de raqueta encara que no té res a veure. Tenint la base del tennis guanyes molt i no requereix tant sacrifici.

- Què et proporciona el pàdel que no et donava el tennis?

El pàdel em proporciona més temps, ja que no haig d'estar diàriament entrenant ni tenir un estat de físic espectacular perquè només jugant un cop a la setmana i amb els tornejos ja m'ho passo bé i m'agrada.

- Quina diferència trobes entre el pàdel i el tennis?

Hi ha una diferència molt gran que fa que la gent es passi al pàdel i que estiguin tan enganxats a l'esport. En aquest esport de raqueta amb quatre nois o noies de mateixa edat i sense importar gaire el nivell, en deu minuts ja pots passar-ho bé. En canvi, en el tennis per passar-ho bé calen dues persones que juguin mínimament bé i això és un fet que provocarà aquesta abismal diferència de nombre de practicants que no significa que un sigui millor que l'altre.

- Quin esport t'agrada més?

L'esport que m'agrada més és el tennis perquè l'he practicat tota la vida i a nivell competitiu m'agrada més perquè majoritàriament el tennis és un esport individual i personalment m'agrada més que no que jugar amb parelles.

- En quin creus que es pot arribar més lluny?

Si comencem de zero, crec que els dos són molt difícils si jugues a alta competició. Però així i tot on et pots guanyar millor la vida és al tennis.

- Vas ser o ets patrocinat per alguna empresa?

Sí, quan jugava a tennis estava patrocinat per roba Boris Becker, raqueta Völk i bambes K-swiis i actualment com a jugador de pàdel estic patrocinat per la marca Lörd Padel de roba i pales i per la botiga de tennis i pàdel 3sets.

- Notes l'augment de practicants del pàdel?

Sí, actualment crec que és l'esport que creix més, i avui en dia és el segon esport a Espanya amb més federats després del futbol i això diu molt del seu augment, a banda que hi ha molta gent practicant habitualment que no està federada.

BRASIL 2014

Marc Calero / Xavi Vergara

Des del 12 de juny es disputa a Brasil el XXè Mundial de futbol, un torneig que ha generat molta polèmica al país organitzador, ja que Brasil organitzarà el Mundial i els Jocs Olímpics en un període en què la seva situació econòmica no és favorable. La construcció de les infraestructures necessàries està comportant successives revolucions socials que estan desestabilitzant l'esperit esportiu de l'esdeveniment.

En aquest torneig participen 32 equips repartits en vuit grups, denominats amb les vuit primeres lletres de l'alfabet, de quatre equips cadascun on els dos primers de cada grup es classifiquen pels vuitens de final fins el 26 de juny. A partir d'aquí, es juguen eliminatòries en partits únics fins que s'arriba a la final.

La selecció amfitriona, Brasil, és una de les candidates per endur-se el títol. Arribarà a la cita mundialista havent guanyat la Copa Confederacions, derrotant a Espanya per 3-0 a la final. Per la seva banda, la vigent campiona, Espanya, també està ben posicionada per guanyar el torneig. "La Roja", que va derrotar Holanda (0-1) a la final de l'any 2010 a Sud-àfrica, al 2012 va guanyar la seva segona Eurocopa consecutiva i en el cas de guanyar aquest Mundial podria fer història convertint-se en la selecció que més títols ha guanyat de manera continuada.

Altres rivals a tenir en compte són Argentina, liderada per Lionel Messi; Alemanya, on podem trobar alguns dels millors jugadors del món, com són ara Özil, Kroos o Schweinsteiger; i Holanda, una selecció plena d'experiència. Les grans revelacions del campionat podrien ser les seleccions de Bèlgica i Uruguai. La primera compta amb un equip jove i de molta qualitat. A les seves files hi haurà jugadors com el porter de l'Atlético de Madrid, Courtois, i grans futbolistes com Kompany, Hazard i Fellaini. La segona, Uruguai, quarta al Mundial de Sud-àfrica, protagonitzarà la seva participació amb golejadors com Cavani i Luis Suárez, encara que aquest últim podria arribar molt just al mundial a causa d'una lesió al menisc.

El sorteig dels grups va portar molta polèmica, ja que va haver-hi sospites de frau alhora de formar els grups, encara que no hi ha una prova rellevant que ho demostrï. Per tant, tot ha quedat igual. El grup A està format per Brasil, Croàcia, Mèxic i Camerún.

La 'Canarinha' no hauria de tenir problemes per passar d'eliminatória, encara que la selecció croata podria complicar-li l'accés a la primera plaça, com ja va fer amb Espanya als quarts de final a la passada Eurocopa.

Espanya, Holanda, Xile i Austràlia jugaran al grup B. És un grup molt complicat, on s'enfrontaran les dues seleccions finalistes del passat Mundial. Espanya i Holanda no haurien de tenir problemes per classificar-se, però la selecció xilena podria fer perillar el pas d'Holanda, tocada a la medul·lar per les lesions de Kevin Strootman i Rafael Van der Vaart, a la següent fase. Colòmbia, Grècia, Costa d'Ivori i Japó formen el grup C. A priori és un dels grups on tot estarà més igualat, però el combinat amb més possibilitats de classificar-se com a primera és Colòmbia, que destaca per les seves múltiples estrelles com ara James Rodríguez i Falcao, tot i que aquest finalment no ha pogut arribar a la cita mundialista a causa d'una greu lesió.

El grup D el conformen Itàlia, Uruguai, Anglaterra i Costa Rica. Caurà (com a mínim), una de les grans seleccions que participen al mundial a la primera fase. El fet que Itàlia es quedés eliminada a la fase de grups, suposaria un nou gran fracàs per a la afició italiana, degut a que al Mundial del 2010 ja van ser eliminats en aquesta fase. D'altra banda, Uruguai ho té molt difícil per igualar o superar la seva quarta posició del 2010.

Al grup E, França no hauria de tenir gaire problemes per quedar primera del grup. No obstant això, un dels seus rivals, Suïssa, va ser una de les caps de sèrie del sorteig, al contrari de la selecció francesa. Els seus rivals seran a banda de Suïssa, Hondures i Equador.

En el grup F, hi trobem les seleccions d'Argentina; plena d'estrelles capitanejades per Messi, Bosnia-Herzegovina -selecció on destaca el jugador del Manchester City Edin Dzeko i el jugador de la Roma, Miralem Pjanic-. El grup el completen Iran i Nigèria. Al G, un altre grup molt obert, hi trobem a Alemanya, una de les preferides per alçar-se amb el títol, a Portugal, amb un Cristiano Ronaldo recentment coronat campió de la Champions, a Ghana i a E.E.UU, que destaca per la baixa de Landon Donovan a la convocatòria.

Per últim, hi trobem l'últim grup en el que Bèlgica no hauria tenir problemes per passar com a cap de grup, mentre que la segona plaça se la disputaran Algèria, Rússia i Corea.

Aquest Mundial, és un dels més polèmics de la història, donat que és incert saber quin serà el resultat final d'aquesta trobada esportiva. Pot donar-se el cas que no es produeixi cap incident, i que tot esdevingui amb normalitat, o pot ser que la massa indignada amb l'arribada del Mundial, provoqui situacions desagradables, i fins i tot tràgiques en un esdeveniment que hauria de promoure l'esperit esportiu allunyat de qualsevol aspecte social negatiu, que embruta la imatge d'un campionat que molta gent ha estat esperant des de fa molts anys. Aquesta situació resulta un tant estranya perquè el Mundial hauria de generar riquesa al país, tot i fer una inversió milionària al principi, gràcies a la gran afluència de turisme que hi haurà durant un mes sencer. El futbol mou masses i moltes persones pagaran el que faci falta, per tal de viure una experiència inolvidable.

Fuleco, mascota oficial de la Copa Mundial de Fútbol 2014.

CULTURA **jove****festa
de les
cultu-
res****Una breu història**

Iván Segura / Queralt Gallardo / Aina Siscart

El passat 30 d'abril l'INS Castellar va acollir la memorable Festa de les Cultures. Per trobar els orígens d'aquest esdeveniment cal remuntar-nos uns deu anys enrere, quan una alumna va proposar la idea d'organitzar una festa amb fins solidaris implicant tant alumnes com professorat en la seva elaboració.

Actualment la Festa de les Cultures, tal com ens dóna a entendre el seu nom, consisteix en una seguit de parades de menjar i activitats de diferents cultures. És un esdeveniment molt esperat per tothom; tant per la gent del centre com pels de fora, i és que tothom hi està convidat.

Aquest any, a més de la gent del centre, han vingut a fer-nos una visita l'alcalde de Castellar, Ignasi Giménez, i la inspectora d'ensenyament, entre d'altres. I no només això, sinó que fins i tot hem comptat amb la companyia de Ràdio Castellar, els quals han realitzat un taller per explicar, de manera amena, com és treballar en una ràdio. **"Aquesta és una bona ocasió per aportar el nostre granet de sorra a entitats solidàries. Només cal comprar un tiquet de 3€ amb el que podrem escollir, d'entre totes les parades, tres tasts gastronòmics, que gaudirem bo i envoltats d'un bon ambient i convivència"**, cita la inspectora.

Els monitors de les diverses activitats han participat voluntàriament a la celebració. Hi ha hagut un ampli ventall d'activitats: des de merengue i zumba fins a tallers de física, castellers i elaboració de moneders. La Núria, la noia que ens ha ofert una divertida però cansada sessió de zumba, opina que aquesta és una bona manera **"de conèixer i enriquir el nostre saber sobre altres cultures"**.

D'acord amb el que hem estat comentant amb la major part de gent que ha estat present aquesta edició de la Festa de les Cultures, hem trobat en falta més participació per part de la gent de fora del centre. Així que l'any que ve, esperem veure-us-hi a tots! +

L'INSTITUT PUIG DE LA CREU HA FET 10 ANYS

Gisela Castañé / Anna Luque

Ja fa deu anys que es va incorporar a la vila l'institut Puig de la Creu, sumant-se a l'Institut Castellar.

Durant el curs 2002-03 es va decidir construir-lo amb l'objectiu de repartir els alumnes i professors entre els dos centres ja que hi havia uns 900 alumnes i 90 professors en un sol institut. L'any següent es va fer un treball previ on es va fer l'acord i el desglossament dels alumnes i professors que anirien a estudiar i ensenyar al nou institut. El dia 1 de setembre de 2004 l'institut estava construït però no estava senyalitzat ni acondicionat, però amb quinze dies van posar-lo a punt i es va poder inaugurar el curs 2004-2005 amb la primera promoció des del primer curs d'ESO amb nens i nenes que havien acabat sisè. La resta de cursos (de segon d'ESO a segon de batxillerat) es van omplir amb alumnes que ja havien començat a estudiar a l'Institut Castellar. Actualment, a l'Institut Puig de la Creu hi cursen els seus estudis uns 520 alumnes repartits en tres o quatre línies d'ESO, segons el nivell, i dues de batxillerat de les modalitats ciències i tecnologia, humanitats i ciències socials. A més, aquest any s'ha introduït el PQPI; la teoria es cursa a El Mirador i la pràctica a l'Antic Safareig. +

“Som uns amics que ens ajuntem per fer ràdio”

© L'equip del 'Sense Escrúpols' a l'estudi 1 de Ràdio Castellar. || CEDIDA

ENTREVISTA © Sara Tabelhachmi

Sense Escrúpols Programa jove de Ràdio Castellar

V

am poder estar presents al 35è programa 'Sense Escrúpols', un programa que s'emeta a Ràdio Castellar (90.1) cada dijous de 20:30 a 22:00 des de fa dos anys i està plenament dedicat als joves. Podria definir-se com el programa més trencador, desinhibit i divertit de tota l'antena. Fora de micròfons vam fer una entrevista als presentadors valorant el programa, el poble i els joves que hi participen.

• Què és el Sense Escrúpols?

Marc: L'equip base són 4 persones. Hi ha l'Amanda que s'encarrega de la secció de música (que ja ha participat a Ràdio Castellar amb la famosa cançó de Nadal), la Carla que porta la secció de sexe i planteja dubtes i preguntes que tots podem tenir; l'Àlex que la temporada passada s'encarregava de la secció de drogues però aquesta temporada porta la de cuina, on planteja plats econòmics i assequibles per als joves; i jo, que porto la secció 2.0 del programa anomenada 'tocant els webs', on apareixen des de vídeos virals fins a notícies insòlites. Tothom té el mateix protagonisme, és el millor del programa, no sempre surt igual.

Amanda: Cadascú fa una secció relacio-

nada amb el que l'interessa però cada dia l'enfoc és diferent. Que puguin escoltar la ràdio una estona, s'ho passin bé i s'informin de coses que no saben o en les que no s'havien fixat.

Carla: Vam escollir temes que interessessin els joves i així tractar-ho de forma desinhibida.

• Com va néixer?

Marc: El 'Sense Escrúpols' va néixer d'un altre programa, el magazine 'Dotze' on jo col·laborava. Vaig convidar l'Àlex i durant l'entrevista vam veure què calia fer alguna cosa, algun programa que anés adreçat als joves, perquè també tinguessin el seu espai. També vam veure que necessitàvem potencial femení. Es genera una química entre nosaltres molt bona.

• Per què heu acabat fent ràdio?

Carla: Vaig començar presentant el QKK!, també havia col·laborat a Castellar TV, i el Marc va contactar amb mi. Sí, potser estudio una cosa diferent però això és alguna cosa que m'agrada molt. I en el cas de l'Àlex va ser el mateix.

Amanda: Jo ja havia col·laborat anteriorment a Ràdio Castellar, així que el Marc va posar-se en contacte amb mi. De fet, ja ens coneixíem d'abans però no teníem gairebé contacte.

• Com es pot contactar amb el 'Sense Escrúpols'?

Marc: L'espai jove és la nostra plataforma de llançament, per exemple, tenim dues col·laboradores, la Cassandra i la Farah que vénen de l'espai jove. Van interessar-se en la ràdio i van decidir sumar-se al programa. També tenim un blog, sensescrupoljove.blogspot.com.es, però actualment som més actius per Facebook, www.facebook.com/SenseEscrupols, i twitter, www.twitter.com/Sensescrupols.

• Continuareu amb una tercera temporada del programa?

Amanda: Això ho fem de manera voluntària, tots treballem fora d'aquí i a vegades es fa difícil compaginar-ho. Dependrà de la disponibilitat.

Marc: El programa el fem per amor a l'art, som com els Beatles que van ajun-

tar-se per fer bona música. Doncs nosaltres som uns amics que ens ajuntem, fem ràdio i el dia que no puguem continuar doncs s'haurà acabat una etapa.

• Participeu a les activitats que es fan al poble?

Marc: Jo col·laboro, però com a participant. Si fan una festa el Lokalismo, hi vaig, al Roca també, si anem a prendre alguna cosa al Cali m'hi sumo i si decidim anar a la Fresca doncs també.

Carla: Jo sóc a tot arreu. Sempre he estat amb l'esbart teatral, vaig participar a Vilabarrakes també, sempre activitats relacionades amb els joves.

• Com veieu els joves de Castellar i la seva participació a la vila?

Carla: La societat ha anat canviant. Nosaltres, per exemple, hem viscut un Castellar d'estar més al carrer. Quedar-nos tancats a casa davant de l'ordinador se'ns feia impensable. Anàvem a tot arreu, a tots els actes. Ara vas a actes i et trobes a gent de fins a 12 anys i després a partir dels 20 i escaig. Aquesta franja d'edat dels 13 als 20, ha desaparegut. Potser no s'encerta en activitats durant l'any per joves d'aquesta franja d'edat, no es fan gaires coses. També cal que digueu el que voleu, el que us agrada, perquè jo no sé què us agrada a la gent d'aquesta edat, perquè ara sou molt diferent a com era jo.

Marc: Això ho hauria de preguntar jo perquè no us veig mai. Crec que Castellar és un poble desapropiat pels joves.

Amanda: Ara és més fàcil conèixer què es fa a Castellar. La gent vivia més al carrer però no es coneixien tant les activitats que s'hi podien fer, cosa que ara és més fàcil amb tot el tema de les xarxes socials. Castellar és un poble amb moltes opcions el que passa és que és més fàcil queixar-se i no participar-hi o no donar-hi les bones opinions. Jo conec a gent que organitza les activitats del poble per als joves, com per exemple Vilabarrakes, i fan moltes reunions i és un any de dur treball per quatre dies. És més fàcil queixar-se que valorar el treball que fan altres persones perquè tu t'ho passis bé. També els temps han canviat molt i no és igual una noia de 14 anys ara a com ho era jo. +

Mots joves

flipar// Al·lucinar

motivats/matats//
Flipat, cregut...

ser pata//
Estar molt bé (referit a coses)

semao// Persona poc dissimulada

cuenta// I tant!

swaggy//
Ve de la paraula "swag" i significa amb estil, cool

flow//
Persona que transmet bones sensacions

estar atrapat// No sortir-te'n

estar al pou// Tocar fons

estar de l'olla// Estar boig

a l'igual// De veritat?

xapa// Para! Calla!

YouTubers

La televisió del s. XXI

Òscar Gómez

YouTube és una pàgina d'Internet que, per alguna raó o una altra, gairebé tothom ha entrat. És una eina senzilla d'entreteniment i una gran font d'informació. Molta gent no sap que, a part d'haver-hi vídeos de música i documentals, també hi ha la comunitat dels "bloggers". Els "bloggers" són gent que grava i edita vídeos i després els penja a YouTube. Hi ha "bloggers" que arriben a gravar un vídeo diari, fent així de la seva vida una sèrie. Això crea una certa competència amb la televisió, ja que la gent espera el vídeo del seu "youtuber" preferit. Aquí a Espanya el dia 7 de Maig de l'any 2013 va sortir un article a La Vanguardia on criticaven els "bloggers" dient que "En pocs llocs del món paguen a algú per fer l'idiota...". L'article també deia que la bloguera nord-americana Jenna Marbles, amb més de 13.000.000 subscriptors, guanyava al voltant de 3.000.000 de dòlars al mes, una xifra més que inventada. Encara que Jenna Marbles ha estat molt criticada no ha sigut l'única. Joey Graceffa, WillyRex, elRubius i molts més també han estat criticats pels mitjans de comunicació. Llavors podríem dir que la televisió té por a perdre audiència? Si sumem els subscriptors dels 5 youtubers amb més seguidors ens dona una xifra de 73.102.588. Aquesta xifra abraça gent de totes les edats i va en augment. A més un avantatge molt gran de YouTube és que pots mirar el que tu t'agrada sempre que vulguis i sense interrupcions. Podríem dir que YouTube és la televisió del segle XXI. +

11 RESPOSTES:

Un tret principal del seu caràcter?

Alegre

Un defecte que no pot dominar?

Molts! S'ha d'anar aprenent sempre

Quin plat li agrada més?

El Sushi

Un color?

Mai he sabut quin m'agradava més!

Un músic?

Els meus amics

Una pel·lícula?

La vida és bella

Un llibre?

Un cada dia!

Un esport?

M'encanta jugar a futbol

Un comiat?

Ens veiem!

©
Alguer Miquel,
cantant de Txarango.

TXARANGO

Anna Luque / Òscar Gómez / Vinyet Maldonado

• Què és per a tu el millor de Txarango?

El millor és poder-nos dedicar a allò que ens fa feliços, tal com estan les coses avui en dia no és gens fàcil. Ens sentim molt afortunats. I a més, amb la sort d'haver-ho fet entre amics, que és una cosa molt bonica.

• Què ha canviat des dels vostres inicis?

Doncs molt poques coses i moltes a la vegada. Per part nostra, la il·lusió és la mateixa i les ganes igual. Les persones que formen el grup hem canviat molt poc. Però el grup ha viscut coses que nosaltres no ens hauríem imaginat mai. Hem viscut allò que somia tot-hom a l'hora de fer una cançó i s'imagina que la gent se l'estimarà i la cantarà. Les nostres vides han canviat en el sentit que podem viatjar portant la nostra música arreu del món. No ens imaginàvem fent la majoria de les coses que hem fet.

• Quina creus que és l'essència de Txarango? L'element clau que us identifica?

L'essència és que entenem que la música ens ajuda a tirar endavant les nostres vides. I sobretot, també, per expressar-nos. Ens permet dir el que pesem, opinar, i explicar com veiem la vida i el nostre entorn, des de les coses més simples de la vida quotidiana com els sentiments, fins coses molt col·lectives com tot el que està vivint la nostra societat.

• Què us ha aportat creuar fronteres amb la vostra música fora de Catalunya?

Doncs creiem que les ganes, tot es tira endavant per ganes. Quan érem petits ja agafàvem les guitarres i ens n'anàvem a viatjar d'aquesta manera. Però fer-ho així, de gira amb el grup, era un somni. De seguida que vam començar a tirar endavant el projecte, sempre vam pensar que el que ens faria feliços seria que ens portés a viatjar i a conèixer el món. Tenim la sort de poder-ho fer, l'any passat vam viatjar per països europeus i aquest any ens estrem als Estats Units. Però fent-ho de manera artesanal, gairebé sense recursos, estem aconseguint tocar per tot el món i can-

tant en català és molt bonic.

• Quin missatge voleu transmetre amb els títols 'Som*Riu' i 'Esperança'?

Els joves ho tenim molt complicat, el present està difícil, i si ens deixem governar per els mateixos el futur cada cop és més negre. Volíem donar la idea de que ens hem de moure nosaltres per construir el nostre futur. 'Som riu' ve de la idea de que igual que moltes gotes poden provocar una riuada, molta gent junta pot provocar un canvi. També, si ajuntes les dues paraules, sortia somriu que es l'actitud amb que nosaltres proposem fer els canvis. I 'Esperança' és dir-li a la gent que hem de tenir esperança però ens l'hem de guanyar, la idea de sortir a buscar els nostres somnis.

• A la filosofia de Txarango també és present el moviment del circ i dels pallasos?

Txarango som molts i tots posem la nostra energia, ens hi sentim representats. Busquem que el grup tingui una veu on tots sortim reflectits. I el circ és un món que sempre l'hem admirat. Forma part de la nostra societat però des d'un principi molt diferent. No tenen una rutina. Posen una roda sota la casa i van de poble en poble fent allò que els fa feliços. I no només ho fan per ells, sinó perquè la gent que els vegi pugui oblidar-se del seu dia a dia i els puguin fer il·lusionar i reflexionar. Pensem que aquesta idea no està tant lluny del que fa un grup de música.

• Amb quina cançó et quedaries personalment del vostre repertori?

És molt difícil, ens les estimem totes. Però m'agrada molt una de l'últim disc que és diu 'Camp de batalla', per la manera que l'hem construït. Durant

tot l'any passat, que vam voltar molt, molts mesos fora de casa, hores a la furgoneta, la vam anar fent entre tots, aportant petites idees, i parla de l'amistat. Perquè encara que les coses estiguin difícils, tindràs a l'amic. com diu la lletra: "Em tindràs al teu costat per creuar el camp de batalla". És molt especial perquè ens explica molt a nosaltres.

• Quina és la diferència entre un concert amb milers de persones o un concert més íntim?

Són molt semblants perquè el màgic o especial és compartir la música i no ho fa més especial que hi hagi més o menys gent, ni que l'espai sigui més gran o més petit, ni tampoc que sigui a Catalunya o a un lloc on no ens han sentit mai i ens hem de guanyar al públic pujant a l'escenari. El més bonic és poder estar fent concerts. Si hi ha gent que té ganes de gaudir de la música, a nosaltres ens agraden tots.

• Creus que arran del moviment independentista han nascuts més grups de música?

Va tot junt alhora. El català, com a llengua, ha viscut moments en què ha estat més acomplexat, i altres a nivell artístic que no ho ha estat. No crec que tingui a veure amb la moda nacionalista, ni amb el procés, sinó amb normalitzar la llengua, i que al voltant d'aquesta llengua hi creixen des de coses artístiques, fins a coses del dia a dia. Però si mires els grups que hi ha a Catalunya, tot i ser un país petit, sí que estem en un moment molt bonic i ho hem de celebrar; perquè hi ha molta gent que fa coses de molts estils. I a més a més, passa una cosa especial, que és que el públic té pocs complexos. Al mateix públic que li agrada Txarango, també li molen grups d'un estil més diferent, des de pop o 'indie' fins a coses més festives. +

”
Estem aconseguint actuar per tot el món i cantant en català
“